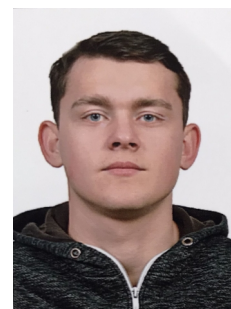

ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ І ВИДИ РЕМОНТНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Полов'юк Р. С., здобувач вищої освіти 1 курсу магістратури спеціальності 208 «Агроінженерія»

Керівник: канд. техн. наук, доцент Оленюк О. А.

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

Ремонтному виробництву притаманні ті ж закономірності розвитку приватного й одиничного поділу праці і форми – концентрація, спеціалізація, кооперування і комбінування, що й основному виробництву.

У сучасній економічній науці затвердилася думка про існування трьох видів спеціалізації: предметної, детальної і технологічної. Більшість економістів вважають, що ремонтному виробництву притаманні всі три види спеціалізації.

У загальному виді форми організації і види ремонтного обслуговування можна представити у виді наступної блок-схеми (рис. 1).

Зі схеми видно, що власне ремонт певних об'єктів (машин) відноситься до предметної спеціалізації.

Ремонт, виготовлення і відновлення деталей і вузлів відноситься до детальної спеціалізації; виконання окремих ремонтних операцій - до технологічної спеціалізації. Відповідно формується виробнича структура ремонтних підприємств і підрозділів по: предметному принципу, технологічному принципу та предметно-технологічному принципу. Крім традиційних трьох видів спеціалізації у ремонтній справі можна виділити ще один вид, а саме функціональну спеціалізацію, коли ремонтні ділянки і бригади спеціалізуються на ТО парку устаткування.

Система проведення ремонтних робіт може бути централізованою, децентралізованою або змішаною.

При *централізованій* системі управління ремонтними підрозділами здійснюється на базі централізації ремонтного обслуговування в масштабі підприємства. Ця система застосовується на невеликих і середніх підприємствах.

При *децентралізованій* системі всі види ремонту і обслуговування виконуються тими ж бригадами, але запасні і змінні деталі виготовляються цеховими ремонтними базами, адміністративно підлеглими керівництву виробничих цехів підприємства.

Змішаної називають таку форму управління ремонтною службою підприємства, коли поряд з цеховими ремонтними службами, що знаходяться в адміністративному підпорядкуванні начальників цехів, є обслуговуючі цехи ремонтних підрозділів, що адміністративно підкоряються головному механіку.

Тенденції останнього часу свідчать про те, що найбільш доцільною є централізована форма проведення ремонтних робіт. Економічно обґрунтоване рішення проблеми розвитку централізованої ремонтної бази припускає насамперед розробку і реалізацію комплексу заходів щодо підвищення рівня концентрації ремонтного виробництва і спеціалізації ремонтних підприємств, а також по оптимальному їхньому розміщенню.

